

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

BARVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Rákóczi-utca 10 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyílt-tér garmond sora 40 fillér. —

Kikelet.

(F. É.) S a hegyekről megindulnak a vizek, hóborította hegyhátak elvesztik patyolat színüket, előbb barnás-sárga, majd élénkzöld takarót öltenek magukra. Az erdők fáinak koronájáról a tavaszt langyos fuvalom lecsókolja a zuzmarát s rügyeffakasztó napsugár simogatja kiaszott lombjait. Patakok, csermelyek ismét hallatják andalító zenéjüket, a kihalt rengetegek madárdaltól, rigófütytől hangosak, a természet elkezdte öröktől való munkáját, újra dolgozik, hogy mindazt előferemtse, amire az élőknek, a Nagy Ismeretlen terményeinek szüksége van.

S a zuzmorás hideg, a jégcsapos, dermesztő tél tovaköltözésével, új remény csillog a mi megkérgesedett szívünkben is. Mintha új energiát kölcsönözne a mi fáradt tagjainkba is, feléled bennünk is az életkedv, a munka utáni vágy, a szorgalom, mint vigan csergedező hegyi patak újra erőt vesz rajtunk s mi nekidülünk a munkának friss erővel, kettőzött akarattal, hogy a

jó példának, melyet az örök természet mutat nekünk, mi is követői lehessünk.

Itt van újra, megérkezett a természet legszebb korszaka, a kikelet. Tavasz van újra. Tavasz erdön-hegyen, völgyön és bérceken, tavasz a lelkekben, tavasz a szívekben. Ismét magunkban érezzük az alkotás isteni szikráját, újból erőt vesz rajtunk a munka édes gyönyörűsége s a fásult idegzet új erőre kap, látára a természet gyönyörű megújulásának.

A tél, mely legszebb reményeinket is lefagyasztotta, a szigorú kemény évszak, mely ridegségében mindent megtagadott azoktól, kik kevesebb erővel szerényebb képességgel igyekeztek szembeszállani véle, végre mégis eltávozott s az erősön győzedelmeskedtek a gyöngök, Goliáth ismét vereséget szenvedett a kised Dávidtól.

A zöldbarkás, rügyező fák ott a hegytetőn, kibontották a reménység áldásos és szent lobogóját. A tavaszi szellő vigan borzolja az új életet kezdő fák és bokrok még tövises, de már az élet ezer jelében pompázó ágait. S e szent lobogó gyújtja fel szíveinkben

azt a kihalni készülő, de azért örökké égő tüzet, mely az élet ezer meg ezer küzdelmein győzedelmesen vezet keresztül. Mert ez a szent lobogó megmutatja, hogy a fájdalom, a keserűség, mit a kegyetlen időszak, vagy kegyetlen emberek szívünknek okoztak nem tart örökké. Hogy a legridegebb, a legkeményebb tél is eltakarodik, ha lassan, sejtelmesen eljön a tavasz s meleg csókjaival lecsókolja mindazt a sok és fájdalmas sebet, mit a zord idők és kegyetlen emberek ütöttek rajta.

Vig madárcsicsergés, a földből kiáramló termő illat, zsongító hatását érezzük. Ilyenkor tudjuk s csodáljuk a nagy természet öröktől valóságát s örökkévalóságát s ilyenkor tudjuk, hogy valamelyes Felsőbb lény isteni igazgatásának kell mindezeket irányítani. Ez az isteni igazgatás, mely nem tűri, hogy a szenvedések örökké tartsanak, mely megkönyörül az ártatlan szenvedőn és segítségére siet, az új élet, az új tavasz zöld lobogós hadseregével s új reményt, új kikeletet, rügyefakasztó tavaszt támaszt a természetben s a fásult, elkeseredett emberek szívében.

A barátnők.

— Irta: Gosztanyi Jenő. —

A rügyefakasztó verőfényes tavaszi napon sütkezett a két ezüst haju matrona a nyirkos, harmatos gyeppart sarkában. Szorosán összekuporodtak és szívták az illatos balzsamos levegőt, ügyet sem vetve a sebesen robogó fogatokra és az előttük sétáló, cifra, uri népre. Borongó tekinteteikkel elérvedeztek a kéklő messzeségben, az egymásra torladó, vakító fehérségű felhőkön és olykor nehéz sóhaj tört ki keblükből.

Már jó ideig ültek szótlanul egymás mellett és legfeljebb annyiban adtak életjelt magukról, hogy esernyőik vashegyével kacskaringós vargabetüket rótták a homokba, amikor végre egyikük megtörte a csendet.

— Ma harminc éve Margit — mondá bánatos lemondó hangon.

— Minek? — kérde a megszólított érdeklődő hangon.

— Harminc éve, hogy itt először találkoztunk.

Margit szorgosan kutatni kezdett emlékei között aztán helybenhagyólag intett fejével. És a két barátnő gondolataiba merült.

Igen megvan harminc éve, hogy a két barátnő először találkozott azon a keskeny gyeppadon. Ott látták és ismerték meg egymást először, ott tárták fel szívük titkát és elválaszthatatlanokká lettek ama naptól kezdve. Mert megszerették egymást.

Akkor úgy történt, hogy Galambos Margit, a fiatal keresett fehervarrónő rend-

behozta otthon szűk, fehérre meszelt szobácskáját és kötökosarát a karjára véve, miután kétszer is megrázta a kilincset, hogy vajjon az ajtó jól van-e zárva? — a nyitott muskátli virágját a szomszéd mosogondjaira bízva siető léptekkel elindult a Városliget felé. Utjában nem találkozott senkivel, a járókelők mosolyogtak üde, piros arcán és a merészebb férfinepség tolakodó kíváncsisággal nézett utána. Némelyik talán csettintett is a nyelvével; de ő nem vette észre, csak haladt a maga útján kitérő célja felé és érdeklődve nézte az épülő külvárosi házakat, ahol ritkábban szokott járni.

Egyszerre csak azon vette észre magát, hogy kiért a ligetbe. Hosszabb sétához nem szokott lába megérezte, hogy majd egy órája gyalogol és a legelső üres padra leült. Itt miután egy ideig meredten bámult maga

Megérkeztek a tavaszi ujdonságok!

Nagy választék a legújabb ruhakelmék és nőiconfectióban.

Különlegességek Blous és Costüm kelmékben!

DEUTSCH DÁVID FIA divatházában SZIGETVÁR.

Itt a tavasz, itt a kikelet! Hozzsána néked, ki mindenek felett állasz s aki nem feledkezel meg gondoskodni azokról, kiket ide küldtél a szenvedések eme völgyébe. Hozsánna néked nagy alkotó, hogy elküldted ismét s hogy elfogod küldeni örökké a zsendítő, rügy fakasztó, új reményt hintő melegnap sugarú mosolygó, gyógyító tavaszt, bimbóthajtó kikeletet.

Ki a hazug?

A „Délsomogy folyó évi 11-ik számában, a közönség köréből egy cikk jelent meg, mely Hegyessy főbíró sebeshajtással s azzal vádolta, hogy egy kis fiut megkorbácsolt és huszárjával felpofoztatta.

Ezen tényt Hegyessy főbíró a „Szigetvár és Vidéke“ lap folyó évi 12-ik számában megjelent nyílttéri közleményben letagadta. Sőt ugyanezen lap védelmébe véve a főbíró, Faragó Károlytól egy nyilatkozatot közöl, melyben most nevezett felőlem azt állítja, hogy én az ő tanoncát fenyegetéssel akartam arra bírni, miként mondja, hogy a főbíró ur megverte, a kis fiu azonban hajthatatlan volt s megmaradt azon állítása mellett hogy őt a főbíró nem bántotta. Sőt ebből folyólag felveti a kérdést mi célból mentem én be Faragó üzletébe és faggattam inasát?

E kérdések kesztettek engem arra, hogy e tárgyban megnyilatkozzam.

Köz tudomásu tény, hogy én Hegyessy főbíró ellen a polgárok választási joga ellen elkövetett vétség és hivatalos hatalommal visszaélés vétsége miatt büntető feljelentvény, s több rendbeli, a főbírói tisztesség és állással össze nem egyeztethető magaviselet, kötelességsértés és katonaszabadítás miatt fegyelmi feljelentvényvel éltem.

Ellene a büntető eljárás folyamatban van.

elé, kinyitotta a kosarát és miután kötését elővette szorgalmasan munkához látott. Szabad ideje volt ama délután és ezt úgy vélte legcélszerűbben felhasználni, ha magának dolgozik és szükségleteit pótolja. Harapni valót is hozott magával, hogy ha a friss levegőn megtalálja éhezni, jóízűen falatozzon.

Hirtelen felrezzent. Karcsu szöke nő állott előtte, reá szögezve mélyszéges díobarna szeméit.

— Jó napot. Megengedi?

— Kérem.

És helyet foglalt mellette. Kisvártatva megszólalt a jövevény.

— A nap erősen idetűz. Nincs ellenére, hogy napernyőmet kinyitom?

— Óh! dehogy. — És a két nő szorosán egymásmellett ülve beszédbe elegyedett. A kis, jóformán még gyermek Mariska fokozódó érdeklődéssel szemlélte az idegen halvány arcát, finom hajlásu orrát és parányi szájacskáját, de Margitban is mindjárt rokonszenvet ébresztett a fiatal lány nemes egyszerűsége. Rövid idő múlva bizalmasan csevegtek és a szép halovány asszony elmondta, hogy férjétől elvált, mert az után elpazarolta az ő vagyonát rutul meg-

Fegyelmi ügyében Somogy megye közigazgatási bizottsága a 4748/910 sz. a. hozott véghatározatával az 1886. évi XXII. tc. I. §. a. pont b. pont alapján ütköző kötelességsértés és hivatali állásával össze nem férő viselkedése miatt 500 kor. pénz büntetésre ítélte. Ezen határozatot a belügyminiszter 4087/911. II. a. sz. a. feloldotta mert Hegyessy katonaszabadítási ügyét melyben a közigazgatási bizottság őt nem találta vétkesnek, tisztázottnak nem találta, s a vizsgálatot szélesebb alapokra rendelte lefektetni, s különösen elrendelte annak lefektetését, hogyan történt az, hogy Pap János az I. korosztályban nagyfoku sérvben szenvedőnek találtatott és a II-ik korosztályban ez a baj, amely pedig magától visszafejlődni nem szokott, ezen nem észleltetett, elrendelte továbbá, hogy a büntető eljárás befejeztével, — minthogy a büntető eljárás tárgyává tet. esetek súlyos fegyelmi vétséget is képeznek, — a bűnügyi iratok beszereztesenek, s az egész ügy egy véghatározattal bíraltassék el.

Ugy a fegyelmi eljárás, mint a büntető előnyomozat során, bő alkalmam volt tapasztalni azt, hogy a főbíró 3—4—6 ténytanu által látott, tapasztalt és előadott, őt mélyen kompromitáló tényeit nemesak letagadta, hanem minden esetre tudott ugyanannyi tanut előállítani, kik azt vallották, hogy azt, mit 3—6 ténytanu látott, azt ők nem láttak, s minthogy ők nem látták, tehát a tényeket Hegyessy el sem követte.

Ezt tapasztalva mi sem természetesebb mint az, hogy midőn ezen legújabb basázkodását hallottam, hogy mende-mondának fel ne üljek, személyesen mentem Faragóhoz, kit arra kértem szállítaná be inasát mit ez megléven ezt felkérdeztem, igaz-e, hogy a főbíró őt megkorbácsolta? Mire nevezelt azt felelte, nem kutyakorbácsal, hanem ostorral húzott néhányat a hátamra és ütletett arcul huszárjával. Én ezt hallva nyugodtan tavoztam. Ezen esetet a Délsomogy szöve tette. — Hegyessy, ki azonban az igazmon-

csalta és most zongora leckékből el. Roknai szívesen segélyeznék ugyan, de a mások jószívűségével nem akart visszaélni, Margit beszéd közben észre sem vette, hogy szomszédnője mily mohón nyeli minden szavat és lázas érdeklődéssel csüng ajkán.

Egy szomorú emlék felelevenítésénél nagyot lélegzett és látni lehetett amint arca mindjobban kipirul tekintete melegebbé válik.

Maris már nem állta tovább, annyira gyötörte a nyugtalanság. Hirtelen a beszélő hölgy szavába vágott.

— Hogy hívták a férjét?

— Kondai Béla.

A kérdező ijedten elhalványult és fejét lehanyatlott.

— Az istenért mi baja? — sikoltá Margit.

— Semmi, semmi, pillanatnyi rosszul-lét.

A szöke asszony felugrott, hogy a közeli kútról vizet hozzon, de a remegő leány megragadva a kezét.

— Ne fáradjon, nem lesz bajom.

— De hisz ön beteg?

— Nem: nem is voltam még soha.

dással hadilábon áll, régi fegyveréhez nyult, Faragótól egy nyilatkozatot csatolt, mely szerint én a fiut fenyegetéssel akartam a főbíró kopromitáló nyilatkozat tetelére bírni, és ezzel engemet úgy állít a nagyközönség elé, mint aki ő ellene személyes hajszát indítok, s e téren még hamis tanu bizonyítékok szerzésétől sem tartózkodom.

De még ezzel sem elégedett meg, hanem miután a főbírói tekintélye már nagyon lekopott s arra itt már kevesen füttyülnek, legfőljebb egy-két személyes barátja, akik közül kettő ellen a közigazgatási bizottság csak az ímeit rendelte el a fegyelmi vizsgálatot, katonatisztekhez fordul, s ezeket kéri fel, hogy nyomozzák ki a tetteseket. A Szigetvári és Vidéke előadása szerint a tiszturak megbízatásukban el is jártak, s e lapban le is írják, hogy értesülvén a felől, hogy a cikk szerzője Roll Ferenc eszmadia és Boronkay Kálmán koresmáros és hentes mesterek, felkeresték Roll Ferencet, de ottlétük alatt Boronkay Kálmán megjelenvén a cikk szerzőségét elvállalta, s úgy sajtó eljárás, mint lovagias uton az elégtételadásra készségét kijelentette. A főbíró azon fellelésben hogy most alaposan megijesztegette a megnevezett tanukat és azok nem mernek adandó esetben ellene vallani, a tőle megszokott nagy hangon letagadja az esetet.

De nem oda főbíró ur.

Faragóra alaposan rácafel az ő tanonca, ki e hó 23-án midőn gazdáját az olvasó egyletből sietve azzal hívta haza, hogy a főbíró hivatja, a véletlenül jelen volt tanuk előtt, felhívásomra, hogy az esetet mondja el, gazdájának szemébe mondta, hogy az hazudik, mert őt a főbíró ostorral tényleg megverte, s mi igaz, hogy én őt fenyegettem volna.

Ennek bizonyítékul szolgáljon az itt leközölt nyilatkozat, melyet a fiu minden preszió nélkül, egyszerű felkérdezésemre az ott együtt és egyszerre jelen volt tisztességes ur-emberek előtt tett.

— Akkor mitől lett rosszul?

— Mert említeni hallottam. . .

— Kit?

— A férje nevét.

— A férjem nevét? — kérde tágra meresztett szemekkel Margit.

— Igen.

— Hát ismerte?

— Fájdalom nagyon jól.

— Ah beszéljen kérem, könyörgök,

És a sápadt halovány leány nem kérette magát. Beszél Margitnak férjéről arról a könnyelmű, léha fickoról, mikor még nőlen volt. S az öreg Kondaiéknál volt nevelőnő kik örökbe fogadtak két legkisebb unokájukat korán elhunyt egyetlen leányuk gyermekeit. Béla jogász volt akkor és szüni-dőben otthon volt. És foglalkozni kezdett ő vele. Talán az unalom vitte rá, vagy inyét csiklandozta a hamvas, ropogós gyümölcs, mely érintetlen volt még, de csak kezét kell nyujtani érte és kezébe hull. És talán igaza is volt. Ő hitt a esabító szavának, ki házasságot ígért és már oda is adta volna magát az álhatatos ostromlónak ki hűséget szerelmet esküdt. De a véletlen segítségére jött és megmentette azt, ki vakon rohan a ve-

Nyilatkozat.

Melynek erejével alulírottak ezenel a valósághoz hiven tanusítjuk, hogy *Duchon Ödön* szigetvári lakos ügyvéd, *Faragó Károly* helybeli szabómester, úgy a mi együttes jelenlétünkben a közöttünk véletlenül megjelent tanoncát felkérdezte az iránt, hogy való-e az miszerint őt *Duchon Ödön* ügyvéd fenyegetéssel akarta arra bírni, hogy mondja azt, miként a főbíró őt megkorbácsolta? *Mire az illető tanonc, gazdájának szemébe, együttes jelenlétünkben mondván, ismételtén kinyilatkoztatta, hogy ez nem való, őt Duchon Ödön nem fenyegette, hanem önként beszélt el, hogy a főbíró ostorával öred ráhuzott, ami a valóságnak meg is felel, mert ez megtörtént tény.*

Mely nyilatkozat előttünk felovastatván, miután ez az előttünk lefolyt eseménnyel s a tett kijelentésekkel teljesen megegyezik, sajátkezüleg aláírtuk.

Szigetvár, 1911. március 23-án.

Aschenbrenner Alajos sk.

Aschenbrenner Jenő sk.

Nagy Károly sk.

Máté Antal sk.

Előttünk mint tanuk:

Nyarády István sk.

B. Nagy István sk.

De a korbácsoltatását a kis fiu nemcsak nekem, hanem... kivülem még számosaknak is elbeszélte, magát a korbácsolás tényét pedig egy sereg tény tanu is látta, kiknek nem áll érdekében, hogy az esetet a valóságtól eltérőleg a főbíró szájaize szerint adják elő. Kik esküdni készek arra, hogy a főbíró korbácsolt és nyakaltatott!

Most tehát az a kérdés, ki hazudik?

szedelemnek. Béla édes anyja tudomást szerzett a tiltott viszonyról és neki attól a pillanattól kezdve nem lehetett maradása a házban.

És őt a másik órában már towarepítette a homokfutó mielőtt elbukott volna. Az öreg asszony maga segített neki a csomagolásnál és mikor felült a kocsira, össze vissza csókolta. És csendesén átkozta könnyelmű fiát, a ki miatt Marisnak menekülni kellett. Szitkokkal illette a reményteljes csemetét, ki mester a nő csábításban. Gesztenye fürtjei gyűrűkben omlanak, bogár szemek van és egy piros anyajegy a homlokán.

Ő feljött Pestre és miután állást sokáig hasztalanul keresett a jobb családoknál, bement az üzletbe fehérvarrónőnek. Később mikor némi ismeretségre tett szert, kitépett és a maga kezére kezdett dolgozni. Kerestéből szerényen, egyszerű háztartással megélhetett. Később értesült róla, hogy Kondai abban hagyva jogi tanulmányait megházasodott, de többet nem hallott felőle. Csak most...

Margit ki könnyezve hallgatta végig a leányt, odaborul keblére és keservessen zokogott. Attól a pillanattól kezdve pedig el-

Én e? Vagy a szigeti főbíró?

Én nem hazudtam, ez nem kenyerem sohasem tettem s állításomat tanukkal igazolhatom.

De ha én nem hazudtam, ki hazudott akkor?

A szigetvári főbíró, ki most Hegyessy János névre hallgat, ki még ily alá rendelt s csekély jelentőségű kérdésben is irtózik az igazmondástól, mennyire megbízhatóbb lehet ennek az előadása fontosabb dolgokban.

Megvádolom tehát Hegyessy János szigetvári főszolgabíróval azzal, hogy nyilvánosan hazudik.

A hazug jelzőt ország és világ előtt homlokára sütöm, s úgy ezen tulajdonsága, mint a büntető és feyelmi eljárás tárgyává tett, úgy még egyéb a főbírói állás tisztességével össze nem egyeztethető tényei miatt őt az általa elfoglalt columnáris állásra, melylyel úgy vármegyéim jó hírnevét, mint ennek kifogástalan s magas erkölcsi nivón álló tisztikarát mélyen kompromittálót, érdemtelennek tartom.

Én a béke embere voltam, ki 30 éves közpályai tevékenységem alatt, a békekedvéért sok keserű lapdacsot lenyeltem. Senkivel nem civakodtam, most járásom felhívásának teszek eleget, midőn ezen vádakkal a nyilvánosság elé lépek, és azon nyílt felhívást intézem Hegyessy Jánoshoz, hogy állítson engem esküdt bírám elé s nyujtson nekem alkalmat arra hogy állításaimat beigazolhasam. Ha van erkölcsi bátorsága ezt meg kell tennie, mert ellenkező esetben homlokára marad sütvé, hogy hazug és méltatlan a főbírói állásra.

Legyen vége a handabandázásnak, ne akarja lovagias téren tisztázni szennyését, hanem indítson ellenem sajtópert, állítson engem lelküismeretük és meggyőződésük alapján ítélkező polgártársaim ítélőszéke elé, én nyugodtan várom ezek ítéletét.

De ha ő ezen egyedüli törvényes fórumot igénybe venni nem meri, vagy nem akarja, úgy van egy szavam Somogyvármegye

választhatatlan barátnőkké lettek.

* * *

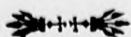
Akkor harminc esztendeje . . .

Hirtelen nagy csöndület keletkezik. Az asszony népség rémült sikoltozással iramlik jobbra-balra, férfiak tolongnak és egy lovas rendőr örülten vágat.

A két őszhaju nő felocsudik merengésből és valami bűvös erőttől vontatva arra felé tart, hol a tolongás legnagyobb. Egy ember fetreng ott párolgó vérében, valamelyik sebesen robogó fogat elütötte. Szegény munkásféle lehet, egy nagy piros kendő van nyaka köré tekerve és ruhái rongyokba lógnak le testéről. Talán részeg volt és úgy bukott a száguldó paripák lábai elé.

A két nő mindinkább közelebb férközik.

Már látják a szerencsétlent. Maris felsikolt és összerogyik. Barátnője könnyezve fogja fel alélt testét. Az oda sereglett tömeg kíváncsian fordítja arra a fejét. Ők még nem vették észre, hogy az elgázoltak szürkülő, összezsapzott fürtjei alatt egy piros anyajegy van a homlokán.

vezetőségéhez, s kérdezem? Nem e tartja a vármegyére nézve sértőnek, hogy egy columnáris hivatali betöltő tagja felől ily vélemény alakul ki, és nem tartja e ezt az egész megyére nézve kompromittálónak, hogy ezen egyén még ma is activus tisztviselője a vármegyének; s kérdem, mit kell végbe vinni a szigetvári főbíróval, ki a XX-ik század második évtizedében úgy tölti be hivatalát, mint egy a 48-as évek utáni Bach huszár.

Duchon Ödön.

H I R E K.

— **Püspöki kinevezések.** A király *Csernoch* János esanádi püspököt kalocsai érseké. *Széchenyi* Miklós gróf győri püspököt nagyváradit, — *Várady* Lipót Árpád sebencei választott püspököt, miniszteri tanácsesi címmel és jelleggel főruházott kultuszminiszteriumi osztálytanácsost, esanádi kanonokot győrit, — *Glattfelder* Gyula dr. nyilvános rendkívüli egyetemi tanárt, esztergomi főesperházmegyei áldozó papot pedig esanádi püspökké nevezte ki.

— **Reformátusok nagygyűlése.** A belső-somogyi református egyház kerületi nagygyűlését a jövő (április) hó közepe táján tartja meg Kaposváron. A nagyjelentőségű és minden ily alkalommal népes gyűlésen *Tisza* István gróf és *Nagy* Ferenc országgyűlési képviselők is Kaposvárra érkeznek és fogadtatásukra már eleve nagy előkészületeket tesznek.

— **Kinevezés.** Somogyvármegye főispánja *Tóth* Aladár földinket nagyváradit közigazgatási gyakornokot tb. szolgabíróvá nevezte ki.

— **Mikor lesz a sorozás?** A fősorozások a jövő hó 3-án országszerte megkezdődnek s május 31-én érnek véget. A szigetvári járásban Szigetváron április 8-án Szigetvár, N.-Lad, Kisdob-sza, Görösgal és S.-Apáti, 9-én Gyöngyösmellék, Drávafok, Sztlászló. 10-én Mozsgó, Teklafalu, és a hársági körjegyzőségekhez tartozó hadkötelesek kerülnek sorozás alá. A sorozóbizottság elnöke dr. *Kriszt* Béla, polgári orvos dr. *Szendrődy* Károly járás orvos. Csak azon csodálkozunk, hogy az idén vasárnap (9-én) is soroznak???

— **Az ősztönszerű rajzok és munkák az óvodában.** Ballai Károly a gyermek tanulmányi Múzeum titkára, felkérte Szijártó Kálmán helybeli óvónét az ősztönszerű rajzok és munkák foglalkozási tervezetének kipróbálására az óvodában. S e kipróbálásról nevezett óvónétól részletes beszámólót kér irásban.

— **Allatszámllálás Szigetváron.** Az egész országra kiterjedőleg elrendelt állatszámllálás nálunk is megtörtént s ennek eredménye a következő; szarvasmarha 1004 darab, ló 603, számár 1, sertés 1772, juh 6.

— **Királyi palotából szálloda.** Liszabonból jelentik, hogy a kormány elhatározta, hogy a száműzött király volt palotáját nagy nemzetközi szállodává alakítja át.

— **Elementek a színészek.** Két heti itt tartózkodás után *Könyves Jenő* staggione szintársulata kedden fejezte be nálunk működését a közönség meleg pártolása mellett. A társulat tőlünk N. Atádra utazott.

— **Vásári forgalom.** A hétfőn megtartott pótvásárunkra felhajtattott 1362 ló. Eladatott 304. Mindkét napi vásár gyérnek mondható.

— **Értesítés a távbeszélő előfizetők névsora ügyében.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur elrendelte, hogy a magyar szent korona területén üzemből lévő állami távbeszélő hálózatok és ezek előfizetőinek névsora hivatalos kiadásban ezenül két külön álló füzetben adassék ki. — Az egyik füzet (Budapesti telefon előfizetők névsora) a budapesti távbeszélő hálózat előfizetőinek be-tűsoros névsorát (telefonszámát, nevét, foglalkozását és lakásimét), a másik füzet (Vidéki telefonelőfizetők névsora) a magyar szent korona országai területén üzemből lévő többi összes távbeszélő hálózatok hely-nevét és ezen nevek alatt az odatartozó előfizetőknek a fenntebbiek szerint összeál-lított névsorát tartalmazza. Ezekon kívül egy harmadik füzet (Szaknévsor a telefon előfi-zetőkről), mely nem hivatalos kiadás, ma-gánvállalkozás útján saját felelősségére Schul-hof Károly, nyomdatulajdonos (lakik Buda-pestben, V., Visegrádi-utca 11/a alatt) fog szerkeszteni és kiadni. A szaknévsor a hi-vatalos kiadásban megjelenő első és máso-dik füzetben felsorolt távbeszélő előfizetőket és azok telefonszámát, a lakóhelyük és ezen-kül a szakmájuk szerint csoportosítva, fog-ja felsorolni. A szaknévsorba a vállalkozó csak a távbeszélő előfizetőit iktathatja be és pedig csak azokat, akki makukat oda fel-vételni kívánják. E tekintetben tehát az elő-fizetők semmiféle kényszernek nincsenek alá-vetve. Ezen ingyenes és az előfizetőnek hivatalból megküldendő példányok kivételé-vel vállalkozó a budapesti és a vidéki táv-beszélő hálózatok előfizetőinek névsorát pél-dányonként 1 koronára 20 fillérért, a szaknév-sort pedig 2 koronáért árusítja. A szaknév-sor valamint a hivatalos pótfüzetek végén a vállalkozó korlátlan mennyiségben hir-de-téseket közölhet. A hirdetésre felhasznál-tatott ter 4 centiméteren túl nem terjedhet. A szöveg közli, vagy a lapok közé hirdetés felvenni nem szabad. Az előfizetők felvételéért a szaknévsorba a vállalkozó részére a követ-kező díjak vannak megállapítva:

a) 40 betűig terjedő szöveggel	2 korona
b) 70 " " " "	5 " "
c) 100 " " " "	7 " "

A hirdetések díját úgy a szaknévsorra, mint a pótfüzetre nézve a vállalkozó állapítja meg. Az új névsorok első kiadása június hóban jelenik meg. Pécs 1911. március hó 17-én. *Opris Péter* s. k. m. kir. posta és táviráda főigazgató.

A fővárosnak egyik legfontosabb egészségügyi intézménye. dr. Batizfalvy István Zoltán egt. tanár Pestvármegye t. főorvosának, az operatív és műfogá-szat specialistájának fogorvosi intézete (Károly-körút 3). A főváros ezen joggal egyedülinek mondható ily-nemű intézményének, melyet a nagyméltóságú v. k. miniszterium is elismerőlevéllel tüntetett ki, melyben évtizedeken keresztül száz és százezer fogbetegség kezelte, csakis e célra átalakított helyiségek a közegészségügy és operatív kívánalmaknak megfele-lően a legmodernebbül vannak berendezve. Évek óta jól begyakorolt műtői az igazgató személyes közremű-ködésével egész nap reggel 8-tól este 7-ig nyújtanak

biztos és a legújabb villany átszűrődtetési módszer alkalmazásával teljesen fájdalommentes segítyt a fog-fájás kínos betegsége által gyötörtöknek. Foghuzások altatásban is. Az intézet laboratóriummal és technikai műhellyel van összekötve, hol a legjobb rendszerű műfogpótlások készülnek, melyek a valódiaktól meg nem különböztethetők és úgy beszédre, mint rágásra teljesen alkalmasak és minden kellemetlenség nélkü helyzetnek be. Mérsékelt árak teljes jótállás mellett. Levelekre az intézet közszéggel válaszol. Vidékiek fél nap alatt megkapják műfogóikat.

— **Nem kell borotválni.** Egészséges, kel-lemes és olcsó a „Rasol” borotváló por. Kés nélkül borotvál. Egy kg 30-szori bo-rotváláshoz 4 korona. Egy darab hozzávaló esontkés 20 fillér. Használati utasítás díjtal-an. A „Rasol” kezelése a legegyszerűbb. A port vízzel kell pépszerű nyaggal kever-ni, az arca kenni és 8—10 perc után az arcról a esontkással levanni. Nincs olyan borbély, ki simában és szebben tudna bo-rotválni. Nőknek a „Rasolin” néhány perc alatt az arcról a szőrt minden fájdalom nél-kül eltünteti. Ára utánvétellel 2 korona 50 fillér. Utánvétellel szállítja a „Rasol”-t és „Rasolint” a vezérképviselő: Fridrich M. Budpest, VI. Vörösmarthy u. 73.

Válasz a „Szigetvár és Vidékének”

Ismeretes olvasóink előtt, hogy lapunk két héttel ezelőtt megjelent számában a „Közönség köréből” c. rovat alatt egy közle-mény jelent meg, mely arról hozott értesi-tést, hogy *Hegyessy János* szigetvári főbíró törvénybe ütköző sebes hajtással egy inas-gyereket majdnem elgázolt, hegyibe megker-bacsolta s huszárvájjal megverette. Erre a közleményre lapunk a „Szigetvár és Vi-déke” múlt heti számában „Az ártatlanul meghurcolt főszolgabíró” feliratu cikket tett közzé, melyben *egyebek között* a lapunkban megjelent s előbb említett közlemény hang-jára valamint szerkesztőnk eljárására tesz megjegyzéseket. Mivel lapunk megjegyzé-zei olyanok, a melyek lapunkat és szer-kesztőnket közönségtől érintik, azokat válasz nélkül nem hagyhatjuk, észrevételeinket a következőkben tesszük meg.

Lapunk azzal kezd, hogy a főszol-gabíróval megtörtént eseményt *jelentőség nélküli*-nek nyilvánítja, melynek hírlapi köz-lésével — ezt ugyan nem mondja ki, de sejteti — mi csak hangulatot akartunk kel-tetni. Bocsnatot kérünk, de nem értjük, hogy miért foglalkozik lapunk a mi köz-le-ményünkkel s a főbíró *jelentéktelen* ügyé-vel hasábszára, miért igyekszik a mi köz-lésünk erejét és élet a nyilatkozatok özöné-vel elvenni és eltompítani, magát az esetet történeti valóságából kiforgatni, ha az any-nyira jelentéktelen. Apró dolgokról nem szokás, de nem is szabad ily terjedelműben cikkezni. Lapunk nagy zaja mutatja leg-jobb, hogy nem olyan alárendelt jelentő-ségű dologról van szó, mint amilyennek fel-tüntetni szerezte. Ezt bizonyítja a főbíró eljárása is, aki ügyének tisztázása végett az egész fegyveres erőt (a hadi tengerészet ki-vételével) mozgásba hozta, amit szintén nem tett volna, ha ügyét egy ajkbigyészto mozdu-lattal jelentéktelenséggé lehetett volna deg-radálni, hiszen: „Aki szunyog ellen oly fegy-

vert viszen, mit medve ellen vinni hősiség — bolond.” Hát jelentéktelennek mondani valamit és mégis a kifejthető legnagyobb erővel harcolni ellene, újból bocsnatot ké-rünk, de ilyen eljárást megérteni nem tu-dunk.

Kifogásolja lapunk közleményünk hangját és modorát, azt mondván, hogy a kérdéses esemény oly hangon és modorban van tárgyelve, „amellyel csak megbélyegzett s a társadalmon kívül álló egyéniséggel szemben szokott az ember . . . élni.” A lapban meg-jelent cikkek hangja és modora nem kö-zömbös az illető lap színvonalára, amikor tehát valaki egy cikk hangja és modoráról elítélőleg ír, egyúttal a lap színvonala ellen is kifogást tesz, természetes tehát, hogy lap-társunknak erre a kritikájára is ki kell ter-jeszkednünk.

A kérdéses közlemény vetelelor, mi azt el olvastuk s mivel történeti hűsége iránt a szemtanúk előadása alapján *készségünk* nem volt, a hangja és modora pedig stíl-szerűen alkalmazkodott ahhoz a cselekmény-hez, melyet nyilvánosságra hozni kívánt, en-nélfogva habozás nélkül közreadtuk. Elismer-jük, hogy a cikk hangja erőyes, modora egy csöppet sem enyelgő, de hát egy visszaélést leleplező és ostorozó közleményről talán még lapunk sem várja, hogy édes hang-on s a szerelmi szöveg suttyogásával szóljon. Közreadtuk a beküldött tudósítást, mint köz-lésre minden tekintetben alkalmas, annál is nyugodtabban, mert láttuk, hogy annak sem tartalma, sem hangja meg sem közelíti azt a sok durvaságot, azokat s minősítbe-telenül otromba tamadásokat, amikben lap-társunk *szereksztői üzeneteiben* és egyik-másik cikkében városunkak köztisztviselőiben álló egyénei közül nem egyet részesített. Ezek után úgy véljük, hogy mindenkinek inkább van joga közleményünk s így közvetve la-punk hangját és modorát kifogásolni mint a Szigetvár és Vidékének.

Nagy ujjongással mutat rá lapunk cikké során arra, hogy a szerkesztőnk által a katonatiszteknek kiadott nyilatkozatban helyesírási hibák vannak. Lapunk hasáb-jain megjelent és szerkesztőnk aláírásával ellátott *nyomatott* szövegű nyilatkozatban az írásjelek egyik másik mondat végéről csakugyan hiányzanak, egyéb, még pedig komoly helyesírási hibát, azonban nyelvtudós sem fedezhet fel benne. Hát ezekért a pont és vessző hiányokért igazán csak minden kö-molyság híján lehet szót emelni, mert hi-szen lapunk azt a nyilatkozatot oly hi-bában szedethette ki, amint akarta, a nyom-tatott hibái tehát az eredeti nyilatkozat ro-vására nem eshetnek; de még ha híven van is kinyomva a kézirat szövege s ha az érintett írásjel hiányok abban is benn vannak, az sem jelent tudatlanságot, mint lap-társunk feltüntetni szeretné, hanem csupán a nyomda részére dolgozóknak arra az általá-nos szokására vezethető vissza, hogy kézi-rataikból az írásjeleket a munka gyorsasága érdekében akárhányszor elhagyják, mert hi-szen a szedés korrigálása alkalmával van módjuk a hiányt pótolni s ez a szokás aztán egyéb írásuk közben is uralkodik rajtuk. — Igazán sajnáljuk, hogy a kérdéses nyilato-zat megírásakor nem ejtettünk abban egy pár igazán elítélendő helyesírási hibát, leg-

alább laptársunk szerkesztőségének *tanár tagjai* számára képességünkre megfelelő munkával: helyesírási hiba keresésével — szolgáltunk volna. Helyesírásunk fogytékossá gára igaz komolysággal csak akkor lehetett volna laptársunknak rámutatni, ha helyesírásra szerkesztőségének *tanár tagjai* tanítottak volna bennünket, mert akkor tudásunk bizony kétes értékű volna.

Van továbbá laptársunk többször említett cikkének egy része, a hol következtetlenséget lát abban, hogy a lapunkban megjelent közlemény alatt *Több szigetvári polgár (szemtanu)* „áll,” holott szerkesztőnk nyilatkozatában elismeri, hogy a cikket csak Roll és Boronkay, tehát ketten írták alá s mivel Roll Ferenc kiderült, hogy csak tanu, a több szigetvári polgár egyre, Boronkayra, olvadt le. Ezekből aztán nem egészen világos okoskodással azt a következtetést vonja s mondja ki, hogy szerkesztőnk nyelvbottlással üti el a dolgot vagy pedig valótlant mondott.

Lapunk nevezetes közleménye alatt (nem áll ugyan sőt még csak nem is ül, hanem) valóban ez van írva: *Több szigetvári polgár (szemtanu)*. Ezt a cikket mint szerkesztőnk nyilatkozata mondja, csakugyan Roll és Boronkay küldték be. De a *Több szigetvári polgár* aláírás nem a cikk *beküldőire* vonatkozik, hanem azt jelenti, hogy a cikkben elmondottakat *több szigetvári polgár mint szemtanu* látta, míg a nyilatkozatban megnevezettek mint a közlemény beküldői jelentkeznek, akikre nézve természetesen nincs kizárva, hogy az esetet maguk is látták. Hogy most már ki az a *több polgár*, azt — bocsásson meg laptársunk — elárulni nem vagyunk hajlandók, mert a fenyegetés és erőszaknak őket kiszolgáltanti nem akarjuk, annak idején több is fog jelentkezni belőlük, mint laptársunk és védenca szeretné.

Összegezve tehát, a dolog úgy áll, hogy a főbíró vitézkedését *többen látták*, a közleményt erről az esetről azonban *ketten küldték be* s ezt a különbséget a közlemény aláírása és szerkesztőnk nyilatkozata hiven feltünteti. Szerintünk ez a dolog egészen világos, csak laptársunk cikke szeretne egy kis zavart és sötétséget csinálni, hogy fedje, mentse, sőt fehérre mossa azt, a kit közleményünk megvádolt. Gratulunk a gusztusához.

A „Délsomogy“ szerkesztősége.

Apró komédiák.

A pesti villamoson.

(Történik egy pesti villamos kocsiiban, a mely zsufolásig tele van. Hogy miért irunk épen a pesti villamos kocsirol? Egyszerűen azért, hogy nyájas olvasóink, ha Pestre mennek, a villamoson való utazásban ne legyenek tájékozatlanok).

A *kalauz*: (izzadva) Hova tetszik?

Az *egyik*: Szakas.

A *másik*: Nekem is szakas.

Egy *hölgy*: Átszállót a föld alá.

A *negyedik*: Egy viszont átszállót Budára.

Az *ötödik*: Átszállót a körútra onnan a Bur vonatra, innen viszont a föld alá, a

hidon át, majd Kispestre vissza.

A *kalauz*: (sorba adja a jegyeket.)

Egy *hang a kocsiból*: Kérek gyorsan egy le- fel és visszazállót a pályaudvarhoz, gyorsan, mert leszállok.

Közben megállóhoz ér a kocsi. A herringmódra összepréselt emberek hasába belép az aranyba burkolt sapkájú ellenőr. Néma-megdőbbenés. Az utasok sápadt arccal keresik a jegyeket és remegve suttoják:

— Az ellenőr, az ellenőr! . . .

Egy bizonytalan borotvált alak leugrik a robogó kocsirol.

Az *ellenőr*: (minden tyukszemen keresztül) A jegyeket, a jegyeket, kérrrem a jegyeket!!

Egy *utas*: Tessék.

Az *ellenőr*: (elveszi, forgatja jobbra, balra, megnézi a hátulját, megnézi nagyítóüveggel, választóvizet önt rá, letörli és vizsgálja) Rendben van.

Egy *iskolás fiú* (feláll és kifelé indul.)

Az *ellenőr*: A jegyet!

A *fiú*: (minden ízében megreteg. A lába közzé fogja a könyveket. Izgatottan keres a zsebeiben, közben monologizál). Ide tettem, a télikabátba, talán a felsőbe, talán az alsóba, talán az alsó-felsőbe (megzavarodik) talán a király-ászbba, jaj mi lesz velem, talán a belsőbe, talán az alsó felsőbe, szédülök becsuknak, talán a jobb nadrágzsebbe, talán a jobb hátsóba, itt nincs, ott istenem lekésem az iskolából, beírnak az osztálykönyvbe. (Kiforgatja könyveit, pénztárcáját, megnézi a kalapbőr alatt, aztán halotthalványan az ellenőrhöz: . . . Elvesztettem.

Az *ellenőr*: (rémes kacagással). Háháá. Megcsiptelek, gazember.

A *fiú*: Kegyelem! (Térdre esik).

Az *ellenőr*: Istennél a kegyelem. Kalauz, a bilincseket! A következő pillanatban nagyot zökken a kocsi, aztán megáll. Nagy tömeg verődik össze. Egy csomó lovasrendőr vágatva közeledik. . . .

Egy *hang a kerekek közül*: Ka . . . kalauz egy át . . . átszállójegyet!

Az *ellenőr*: (a kalauzhoz). Hát mit bámul, adjon a nyavalyásnak!

Izé.

Közgazdaság.

□ A borju vérhas gyógyítása.

A borjak járványos hasmenése — vérhasa — ellen nagyon egyszerű eljárást ajánl egy németországi gazdatárs. Leírván, hogy mintegy négy év óta igen sok vesztesége volt a borjudög miatt, már szinte felhagyni készült a tenyésztéssel, mert nem tudta a mustálás miatti pótlásra szükséges borjakat sem fölnevelni. Mindenféle gyógyszer megpróbált és igen sok pénzt elköltött a kezelésre. Legnagyobb gondot fordított a vemhes tehenek és a szoptatások takarmányozására, a borjuk is szabadon szoptak és tiszta istállóban tartattak, mely gondosan fertőtlenítve lett. A leborjazandó teheneket, mihelyt elapasztottak, azonnal külön istállóba helyezte el, — mindez semmit sem használt, mert a borjak mégis csak elpusztultak. Véletlenül hallotta meg végre, hogy egy holsteini nagy tenyésztő gazdaságában miként bánnak a

világra jött borjuk köldökzsinórjával, — s amióta ő is ezt az eljárást alkalmazza, már igen sok szép borjut mentett meg és nevelt fel.

Ez az eljárás következő: Az ujszú borju köldökzsinórja kreolin oldatba áztatott erős fonállal elkötetik körülbelül egy arasznyira a hastól és azután naponkint többször kátránnyal bekenik egy ecset segítségével mindaddig, amíg csak le nem szárad. Ha szoptatáskor a tehen lenyalná a borju köldökéről a kátrányt, akkor újra bekenik. Könnyű megérteni ennek az eljárásnak az üdvöshatását, ha tudjuk, hogy sok mindenféle veszedelmes borjubetegség abból származik, hogy a fertőző anyag a köldökzsinóron át jut a testbe, ott elszaporodik és előidézi a betegséget. A járványos borjuvérhas előidéző bacillusok is bejuthatnak a köldökzsinóron át a testbe, ha a szokásos közönséges módon kezeljük azt. Ha azonban kreolinba áztatott zsinorral kötjük át a zsinórt is kátránnyal bekenjük, akkor a fertőző bacillusok nem hatolhatnak be a köldökzsinórba és onnan a testbe, mert a kátrányban elpusztulnak. Az indoklás nagyon is plauzibilis lévén, a leirt eljárást követésre méltónak találjuk.

Szerkesztői üzenetek.

H. T. Budapest. Köszönettel vettük. Üdv.

K. A. Nem közölhető.

Többeknek. Hirdetéseik térszűke miatt maradtak ki ezen számból. Jövő számban már jönnek.

177 sz.

1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti IV. ker. kir. járásbírósnak 1910 évi Sp 1.1470/3 számú végzése következtében dr. Ardó Alfréd ügyvéd által képviselt Révai Testvérek cég javára 151 K és 32 fill. s jár erejéig 1911 évi febr. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 ló és 1 hintó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás bíróság 1911 évi V. 90/2 számú végzése folytán 151 K 32 fill. tőkekövetelés, ennek 1910 évi július hó 1 napjától járó 5% kamatai 1/8% váltódíj és eddig összesen 56 K 90 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Barcsón alperes lakásán Országút-u. 171 sz.** leendő megtartására **1911 évi március hó 27-ik napjának délelőtt 11 és fél órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőigérőnek, szükség esetén becsáron alul is foghatnak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1911 évi márc. hó 12

Klie János

kir. jbir. végrehajtó.

Gabona-piacz.

Fuchs. Fia gabonakeres. jelentése szerint

Árak 50 kilogramonként értendőnek.

Szigetvár, 1911. március 23-án.

Buza	—	K 10,80	10,90
Rozs	—	7,80	7,50
Árpa	—	7,—	7,50
Zab	—	8,50	—
Tengeri	—	6,50	—
Bukköny	—	8,—	8,50
Bab	—	9,—	—

Budapesti áru tőzsde.

Határidő üzlet.

		Mai árak.
Buza októberre	—	11,49
Buza áprilisra	—	10,60
Rozs októberre	—	8,10
Rozs áprilisra	—	7,81
Zab	—	8,60
Tengeri májusra	—	5,69

288 tkvi.
1911 szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szigetvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ferlendis Istvánné Szecsődi Erzsébet barsi lakósnak önkéntes árverés elrendelése iránt benyújtott kérvénye folytán a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbírósa kerületében fekvő s a barsi 841 sz. tjkvben A. f. 150/b hrsz. a. felvett ingatlan az 1911. évi április hó 28. napján délelőtt fél 12 órakor Barcon a köz. ségházánál megtartandó nyilvános árverésen eladtani fog.

A kikiáltási ár 741 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladni nem fog s evő a bánatpénzt a vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 %-át vagyis 75 korona — fillért készpénzben vagy ovadékpénzes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni.

Szigetvár, 1911. évi január hó 26-án.

Dr. Polgár sk. kir. járásbíró.

▲ kiadvány hitelül:

Gosztonyi tkvvezető.

"M-i-t?" — Pápa megengedte! Hisz valódi JACOBI.
Főle Antónia. "in-cigarettahüvelyek fadobozban!"

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi!
Minden fadoboz érdekes Röntgen-képeket tartalmaz.

Tüzifa eladás.

A hárságyi uradalmi erdőben eladók egészséges szép bükk és gyertyán hasábfát

Tiszta gyertyánfa 27 K 50 f.

Bükk fa 24 K 50 f.

erdei ölenként erdőben átvéve.
Előjegyzések iródamban eszközöltetnek.

Fuchs A fia.

Szigetvár.

K Ö R Ö S I L.

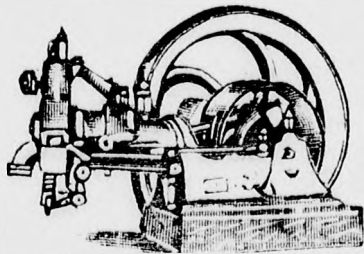
uri- és női cipész

Szigetvár, Rákóczi-utca 3. szám.

Készít mindennemű és legújabb divatu uri-, női és gyermek cipőket, csizmákat, a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig, jutányos árban, gyorsan és pontosan. Javítások elfogadtatnak. Levelező-lap általi meghívásra vidékre is elmegyek.

Drezdai Motorgyár rész.-Trs.

Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára

Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányu Benzin-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum motorokat és lokomobilokat valamint Szívógázmotorokat.

Meglepő ujdonság!

EGYETEMES GENERATORUNKAL

a tényleges löerő

Óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérképviselet:

GELLÉRT IGNÁCZ ÉS TÁRSA

Budapest Teréz-körút 41. Telefon 12--91.

Legmesszebbmő jótállás! Kedvező fiz. feltételek.

A legfinomabb kolozsvári gyógy- és pipere szappanok, valamint fog crém és fog porok és a valódi

Johanna Mária Fariņa Kölni víz

kapható:

Kozáry Ede

könyvkereskedésében Szigetvár.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD

Budapest, Váci utca 33.

Által a legújabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobilok és cséplőgépek, benzínmotoros cséplőkészletek, maganjáró gépek, szalmakaszálók, löher-cséplők, tisztító-rostál, konkolyozók, kaszalógépek, marókrakó és kővelő aratógépek, szénagyűjtők, széna- és szalmavajtók, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, kukorica morzsolók, szecske-vágók, répvágók, darálók, orfómalinok, egyetemleges aczók, 2- és 3 vasú ekek és minden egyéb mezőgazdasági gépek.